

Stražarska

Kula

i
Glasnik Kristove Prisutnosti

„Stražaru, što je u pogledu noći?”

„Jutro dolazi, a i noć!” (Izaija 21:12,13)

SVEZ. XXV POLUMJESEČNIK BROJ 16
15. KOLOVOZA
A. D. 1904 – A. M. 6032

SADRŽAJ

Pogledi sa Stražarske kule	235
Nevjeronanje u buduću život je opasno	235
Crkva i država u Francuskoj	236
Antagonizam između kršćanstva i socijalizma	236
Sukob između katolicizma i socijalizma	237
Stabilnost cionizma	237
Riječ našim dragim kolporterima	237
Ilija poučen i ohrabren	241
Žetva i Vremena pogana	242
Ilija uzet u vihoru	243
Opravdani i pozvani	246

„Na stražu ću svoju stati, na kulu se postaviti, i motriti da vidim što će mi on reći, i što da mu odgovorim kada budem ukoren.” (Hab. 2:1)

STIJENO VJEKOVA
Jer nitko ne može postaviti
drugi temelj
OTKUPNINA ZA SVE

Na zemlji tjeskoba naroda i smetenost, huka mora i valova(nemirni i nezadovoljni). Ljudima će srca klonuti od straha i od iščekivanja onoga što dolazi na svijet: jer će se uzdramti sile nebeske(crkvene vlasti)...kada vidite da se to događa, znajte da je blizu kraljevstvo Božje. Podignite pogled i podignite svoje glave: jer se približava vaše otkupljenje.—Luka 21:25-31

OVAJ ČASOPIS I NJEGOV SVETI ZADATAK

Ovaj časopis je jedan od glavnih faktora ili instrumenata u sistemu Biblijske Pouke, ili „Bogoslovnog Proširenja,” koje je sada predstavljeno u svim djelovima civiliziranog svijeta po WATCH TOWER BIBLE & TRACT SOCIETY, ovlaštenog 1881, „Za Promicanje Kršćanske Spoznaje.” On ne služi samo kao učionica gdje se Istraživači Biblije mogu sastati na studij Božanske Riječi, nego također i kao kanal komunikacije kroz kojeg se do njih može doći sa obavijestima o Kongresima Društva i o dolasku putujućih predstavnika nazvanih „Putujući starješine,” i biti osvježeni sa izvještajima o Kongresima.

Naše „Berejske Pouke” su tematska ponavljanja ili pregledi STUDIJA koje je naše Društvo izdalo, većinom ugodno uređene, i vrlo korisne svima koji bi zaslužili jedini počasni stupanj kojeg Društvo odobrava, naime, *Verbi Dei Minister* (V.D.M.), koji, kada ga se prevede na hrvatski glasi: *Sluga Božanske Riječi*. Naše obrađivanje Međunarodnih Pouka Nedjeljne Škole je posebno za starije Istraživače Biblije i Učitelje. Neki to obilježje smatraju neophodnim.

Ovaj časopis čvrsto brani jedini pravi temelj Kršćanske nade koji je sada tako općenito negiran – Otkupljenje kroz dragocjenu krv „Čovjeka Krista Isusa, koji je dao sebe kao *Otkupninu* [odgovarajuću cijenu, zamjenu] za sve.” (1. Pet. 1:19; 1. Tim. 2:6) Gradeći na tom sigurnom temelju sa zlatom, srebrom i dragocjenim kamenjem (1. Kor. 3:11-15; 2. Pet. 1:5-11) Riječi Božje, njegov daljnji zadatak je da „svima rasvijetli što je zajedništvo tajne koja od početka svijeta bijaše skrivena u Bogu...da sada crkvi bude obznanjena mnogovrsna mudrost Božja...koja u drugim naraštajima nije bila obznanjena ljudskim sinovima kao što je sada obznanjena.” (Efež. 3:5-9,10)

Oslobođen je utjecaja bilo koje organizacije, sekte ili ljudskog učenja, dok nastoji sve više i više dovesti svaki svoj izričaj u što potpuniju podložnost volji Božjoj u Kristu, kako je izražena u Svetom Pismu. Prema tome časopis je slobodan objaviti odvažno sve ono što je Gospodin rekao – u skladu sa Božanskom mudrošću koja nam je data da to razumijemo. Naš stav nije dogmatičan, nego uvjeren; jer mi znamo što tvrdimo, koračajući sa bezuvjetnom vjerom po sigurnim Božjim obećanjima. Povjerali smo mu pouzdanje, da bude korišten jedino u Njegovoj službi; od tud naše odluke u odnosu na ono što se može i što se možda neće pojaviti na njegovim stranicama da to mora biti u skladu s našom prosudbom onoga što je Njemu ugodno, učenjem Njegove Riječi, za izgrađivanje Njegovog naroda u milosti i spoznaji. I mi ne samo da pozivamo nego mi potičemo naše čitatelje da si dokažu sve izjave iz časopisa s nepogrešivom Riječju na koju se stalno ukazuje, kako bi se olakšalo takvo ispitivanje.

Za nas Biblija jasno uči:

DA JE CRKVA „HRAM” ŽIVOG BOGA – njegova „građevina,” čija gradnja traje cijelo Evandeosko doba – otkad je Krist postao Otkupitelj svijeta i „glavni kamen” ovog hrama kroz kojega će kad bude završen Božji blagoslovi doći svim narodima i oni će imati pristup Njemu. – 1 Kor.3:16, 17; Ef. 2:20-22; 1 Moj. 28:14; Gal.3:29

DA SE U MEĐUVREMENU NASTAVLJA KLESANJE, OBLIKOVANJE I POLIRANJE posvećenih vjernika u Kristovo djelo pomirenja, i kada posljednji od tog „živog kamenja”, „izabranog i dragocjenog” bude bio spreman, Veliki Graditelj će ih sve dovesti k sebi kroz prvo uskrsnuće; i hram će biti ispunjen slavom i biti će mjesto sastajanja Boga i ljudi tijekom Milenija. – Otkr. 15:5-8

DA JE TEMELJ NADE ZA CRKVU I SVIJET zasnovan na činjenici da je Isus Krist, milošću Božjom, okusio smrt za svakoga, „otkupnina za sve” i da će on biti „istinita svjetlost, koja obasjava svakoga čovjeka i koja dolazi na svijet” u određeno vrijeme. – Hebr. 2:9; Ivan 1:9; 1 Tim. 2:5,6

DA JE NADA CRKVE da će biti poput svog Gospodina, „vidjeti ga kakav doista jest”, biti „sudionikom božanske prirode”, i imati udjela u njegovoj slavi kao sunasljednici. – 1 Ivan 3:2; Ivan 17:24; Rim.8:17; 2 Pet.1:4

DA JE SADAŠNJI ZADATAK CRKVE usavršavanje svetaca za buduće djelo službe; razvijanje u sebi svake milosti; biti Božji svjedok svijetu; i pripremiti se da budu kraljevi i svećenici u sljedećem dobu. – Ef. 4:12; Mat. 24:14; Otkr. 1:6; 20:6

DA JE NADA ZA SVIJET milenijsko kraljevstvo u kojemu će *svi* dobiti priliku biti blagoslovljeni spoznajom i svim drugim – vraćanje svega onog što je Adam izgubio, svima koji to prihvate i koji budu bili poslušni, iz ruku njihovog Otkupitelja i njegove proslavljene Crkve – dok će svi nepopravljivi biti zauvijek *uništeni*. – Djela 3:19-23; Iza. 35

POGLEDI SA STRAŽARSKE KULE

NEVJEROVANJE U BUDUĆI ŽIVOT JE OPASNO

PROFESOR GOLDWIN SMITH primjećuje činjenicu da je tendencija našeg vremena uništiti vjeru u budući život ili, kako to profesor navodi, vjeru u besmrtnost. (Ne trebamo se svađati oko izraza, pogotovo kada je Profesorova upotreba riječi besmrtnost, iako manje točna od naše, redovna i uobičajena u našem vremenu. U svojoj upotrebi ove riječi on je u skladu s učenjima Svetoga pisma – da je Bog osigurao budući život, kroz uskrsnuće, za svakog člana Adamove rase.) Donosimo izvratke iz njegova članka, koji je objavljen u *The North American Review*, kako slijedi:

„Čini se da smo praktički došli do točke u kojoj su se – dok evolucija i viša kritika između sebe obavljaju posao rušenja, a posao rekonstrukcije, ako će se ikad obaviti, još je u budućnosti – ne mali dio obrazovanog čovječanstva odrekao ili se postupno odriče nade u budući život i djeluje na temelju uvjerenja da smrću sve završava.

„Opće suzbijanje pogleda na čovjekov vlastiti život očito mora biti posljedica uvjerenja da je ovaj život sve. Razuman čovjek vjerojatno će biti sklon pustiti reforme na miru i razmotriti kako bi najbolje mogao proći kroz kratko putovanje života s udobnošću, ako je moguće uz uživanje za sebe i u ugodnom odnosu sa svojim bližnjima. Visoke društvene ili političke težnje, ili visoke težnje bilo koje vrste, teško će preživjeti razočarenje.

„Imamo interes za vlastitu djecu. Ali inače, kakav interes imamo za generacije koje će doći poslije nas, na kojima se može temeljiti religija čovječanstva? Nije baš živ interes koji osjećamo čak ni kod udaljenijih članova ljudske rase, a da ne govorimo o onima u susjednoj ulici. Ipak, oni postoje; a njihovog postojanja svjesni smo jer nas na to podsjeća telegrafski kabel. Postojanja budućih generacija, pod pretpostavkom da nema budućeg života, nećemo biti svjesni, pa stoga za nas one neće postojati. Ne možemo s apsolutnom sigurnošću reći da će uopće postojati. Kraj ljudskog napretka, kaže nam znanost, bit će fizička katastrofa; a ima čak i onih koji misle da bi ova katastrofa mogla biti preduhitrena ponavljanjem ledenog doba. Prirodni zakon, čije poštivanje znanost traži od nas, odlazi, treba zapamtiti, sa zakonodavcem. Ne preostaje ništa osim fizičkih sila bez uma koji vodi, čiju je igru nemoguće predvidjeti. Što se tiče posthumne slave, bila bi to čista zabluda, čak i kad bi se jedan čovjek od milijuna mogao nadati da će je dobiti.

„Ono što vodi uživanju i produljenju ovog života vjerojatno će se tražiti energičnije nego prije. Materijalni napredak, stoga, može ubrzati svoj tempo. Niti je vjerojatno da će ljudi biti toliko spremni kao

sada odbaciti svoje živote u ratu. Trenutačno se vojnik koji se suočava sa smrću vjerojatno održava predodžbom, koliko god mutnom i nejasnom, nagrade za izvršenje svoje dužnosti.

„Teško se može sumnjati da je nada u kompenzaciju u budućem stanju za kratku mjeru sreće ovdje, iako je možda bila pomalo nejasna, materijalno pomogla da se manje povlašteni članovi zajednice pomire s nejednakostima postojećeg poretka. Nestanak te nade u budućnosti teško da će biti praćen ičim drugim osim povećanom nestrpljivošću prema nejednakosti i rastućom odlučnošću da se odšteta ne odloži za drugi svijet. Zapravo, to je već vidljivo u duhu i jeziku radničke agitacije. Čini se da ozbiljni problemi ove vrste čekaju nadolazeću generaciju.

„Ne bi bilo iznenađujuće da u ovom raspadu drevne vjere i neuspjehu poznatih oslonaca dođe do djelomične reakcije u korist crkava koje, poput Rimokatoličke ili Istočne crkve, mogu pretendirati na to da nude jamstvo autoriteta i stišavaju uznemirujući glas razuma dok zapljuskuju uznemirenu dušu umirujućim elementom religijske estetike. Tendencija ove vrste već se vidi u ritualizmu, koji poziva one koji sumnjaju da traže utočište u sacerdotizmu i sakramentalizmu srednjeg vijeka. Ali takav povratni tok mišljenja i osjećaja, naravno, ne bi bio trajan.”

Zaključuje: „Uostalom, veliko je naše neznanje i možda postoji nešto iza vela.”

Profesor je pronicljiv mislilac i rezonant. On vidi trend našeg vremena; on vidi napredujući val nevjere koji kao potop čak i sada sve više zahvaća kršćanski svijet.

Gospodnja nas je Riječ unaprijed upozorila na sadašnje uvjete (Izaija 28:14-20; 29:9-16; Psalam 91:7) i opomenula nas da „odjenemo svu Božju opremu da bismo mogli izdržati u ovaj zli dan” (Efežanima 6:11); i sada, kao što je predviđeno, „vatra” ovog dana iskušava djelo svakog čovjeka (1. Korinćanima 3:13). Jao! Koliko ih je gradilo u sebi i drugima vjeru u ljudske tradicije i vjeroispovijesti koje su sada „drvo, sijeno i slama” u proždirućem plamenu „više kritike.” Jao! Koliko je malo onih koji su izgradili vlastitu vjeru i vjeru drugih sa „zlatom, srebrom i dragim kamenjem” božanske Istine.

Međutim, i u tome „ne tugujemo kao drugi koji nemaju nade.” Dok vidimo mnoge kako otpadaju od položaja koji su ionako samo nominalno zauzimali, i od vjere koja nikad nije bila više nego površna, i od bogoslužja u kojem su se usnama približavali bez srca, radujemo se što za takve sadašnje „potresanje” (Hebrejima 12:26) ne znači vječnu muku niti čak „drugom smrt”, već grozno iskustvo u ovom životu koje, pod božanskom Providnošću, može za njih donijeti blagoslov tijekom Milenija.

Prof. Smith vidi ono što Sveto pismo tako jasno pokazuje – da će gubitak vjere na kraju ovog doba imati mnogo veze s talogom velikog vremena nevolja i anarhije s kojim će ovo doba završiti. On vidi kako se ta sebičnost već očituje kao što je Sveto pismo predvidjelo (1. Timoteju 3:1-5).

CRKVA I DRŽAVA U FRANCUSKOJ

Prema „Konkordatu”, koji je dugo postojao između francuske vlade i papinstva, Francuska je iz prihoda i poreza isplaćivala plaće rimokatoličkim svećenicima, biskupima itd. Općenito se priznaje da će ovaj dogovor biti raskinut oko prvog dana sljedeće godine. Ako bude tako, podrška vjeri vjerojatno će ovisiti o dobrovoljnim prilozima, kao u ovoj zemlji. Rimokatolici pretpostavljaju da će to biti veliki udarac vjerskim institucijama: čini se da imaju malo povjerenja u dobrovoljnu religiju.

Niti su rimokatolici sami u svojim strahovima za budućnost; budući da su protestanti i Židovi imali sličan tretman u Francuskoj, očekuje se da će otkazivanje papinskog „konkordata” značiti slično odsijecanje financijske potpore Židovima i protestantima. Dvanaest židovskih konzistorija u Francuskoj i Alžiru dobiva 220.000 franaka (44.000 dolara), ili od 1.800 do 5.000 franaka svakom rabinu ili službeniku. Hebreji su, naravno, pomalo uznemireni što se tiče ovog gubitka i pitanja koliko će se on u potpunosti nadoknaditi dobrovoljnim prilozima.

Razni protestantski propovjednici uznemireni su još više nego rabini i pozivaju na neku vrstu federativne unije među sobom, a apelirano je i na „Bratski odbor” – da se pobrine da se u parlamentarnoj akciji o predloženom odvajanju vodi računa o interesima Reformiranih crkava. Francuska protestantskim svećenicima isplaćuje godišnje 1.500.000 franaka (300.000 dolara).

Čini se da nekolicina protestanata ima ispravno gledište o tome – da je takva podrška svijeta u suprotnosti s najboljim interesima prave religije. Tako se Francuska postupno sprema za veliki val „nevolje kakve nije bilo otkako postoji nacija.”

ANTAGONIZAM IZMEĐU KRŠĆANSTVA I SOCIJALIZMA

„M. Anatole Le Roy-Beaulieu, u nedavnom predavanju održanom na Harvardu, jednom u nizu predavanja koja se bave religijom i demokracijom, komentirao je antagonizam između kršćanstva i socijalizma. Socijalizam je, priznao je, utemeljen na ljubavi prema čovječanstvu i mnogi njegovi elementi mogu se naći u kršćanstvu. Težnja socijalista je obnova društva: to je također kršćanski ideal, 'koliko god da je zaokupljen poslovima drugog svijeta, tako je očito i toliko pridonio poboljšanju života na zemlji.' Ipak,

usprkos tim analogijama, M. Leroy-Beaulieu otkriva toliko radikalne razlike između duha kršćanstva i duha socijalizma da vjeruje da je njihov sukob vitalan. O ovoj temi rekao je dalje, prema izvješću svog predavanja u *Boston Evening Transcriptu*:

„Kršćani i religiozni ljudi općenito imaju za cilj poboljšanje uvjeta. Komunističke ideje se doista nalaze u Crkvi – kao što smo vidjeli u ranijem predavanju. Ali do sada su kolektivističke ideje uspjele u Crkvi samo u manastirima, u samostanima, u sektama koje su utemeljene na preziru svijeta. Tako bi se, na primjer, sveti Franjo Asiški mogao navesti kao neka vrsta socijalista ili demokrata. Ali što je bio njegov ideal? Osvajanje bogatstva? Naprotiv, siromaštvo je bila prva točka njegovog ispovijedanja vjere i vrlina koju je uglavnom propovijedao. Ovo je doista daleko od ideje koju moderni socijalizam želi – ako ne za sebe, onda da ga podijeli među drugima – a to je svjetski novac.

„Opet, postoji velika razlika u metodama kao i u idejama socijalizma i kršćanstva. Mislimo, naravno, na opći duh kršćanstva. Ne uključujemo sve kršćane u našu generalizaciju. Duh kršćanske metode je ljubavi prema Bogu i čovjeku. Milosrđe je velika ideja – nisu li neki rekli jedina inovacija? – kršćanstva. Kristove riječi su bile: „Mir vama.” Ovo nije bila nikakva formula, nikakva krilatica. Bilo je to pravo. Krist se trudio za mir. Ne i moderni socijalist. Mir može biti njihov krajnji cilj, ali to je mir koji se može postići samo ratom. U modernom socijalističkom poimanju riječi, Napoleon se sam borio za mir. Nitko od socijalista nije sklon nijednoj drugoj metodi. Francuzi, Talijani, Nijemci, Rusi – pa bili oni socijalisti – jednoglasni su da je jedini način uspostavljanja mira kojemu teže klasni rat. M. Jaures, pjesnik-političar, vrsta je te klase.

„Slijedi da se socijalisti kao tijelo suprotstavljaju doktrinama ljubavi i dugotrajne patnje koje karakteriziraju religiozne ljude. Smirenje klasnih sukoba, smirivanje građanskih oluja uljem milosrđa ne privlači ih. Religija, prema Jauresu, je une vieille chanson – pjesma iz kolijevke koja je uspavljivala nemir prošlosti. Nije borilačka glazba koja je potrebna za bitke koje civilizacija mora voditi danas.

„Daleko dublje nego što se čini na prvi pogled leži jaz koji razdvaja kršćanstvo i socijalizam. Socijalist ima svoju religiju, ali to nije ni židovstvo ni kršćanstvo. Ove vjere svoj ideal stavljaju u drugi svijet – usmjeriti ljudske oči prema blagu na nebu bio je cilj njihova učenja. Socijalizam – religija pozitivizma i materijalizma – vezuje svoju vjeru za blago Zemlje. Nije teško razumjeti razloge zbog kojih je čovjek koji svoj život na zemlji smatra kratkom kušnjom spreman strpljivo podnijeti nepravdu. Za socijalista je drugačije; za njega je ovaj svijet sve. Očito je, dakle, na socijalističkim vođama da iz masa otmu svaki privid vjere u svijet koji dolazi. Postoji samo jedno

sredstvo za njih: ako žele ukloniti nadu u nebeski raj, moraju to nadoknaditi, moraju ponuditi zemaljski raj umjesto njega.'

„Religiozni plan, nastavio je predavač, nije razvijati rat, nego ljubav među ljudima, i to pomoću te ljubavi prema bratstvu, što je predloženi cilj samih socijalista. 'Kršćanstvo, dakle, ima bolje metode za postizanje socijalističkih ideala; na kraju krajeva, socijalizam, ako misli ono što ispovijeda, čini ozbiljnu pogrešku u svom ratu protiv kršćanstva.'” – *Literary Digest*.

SUKOB IZMEĐU KATOLICIZMA I SOCIJALIZMA

„Nedvojbena je činjenica da se Europa sada dekatolizira, bez obzira što se čini suprotno. Moglo bi se čak sa sigurnošću ići dalje i reći da se dekristijanizira. Polako, ali sigurno, neodoljivim kretanjem geološkog slijeganja, vjera opada među industrijskim radnicima, pa čak i među seljacima. U Belgiji, Francuskoj, Njemačkoj, radnici koji ne slijede nikakvu određenu vjeru broje se u stotinama tisuća – da, milijunima – i kako njihove nade u bilo kakvo nebesko kraljevstvo nestaju, druge se nade jačaju sve jačim intenzitetom. Gdje god prodiere slobodna misao, ulazi i socijalizam.

„Uplašen socio-industrijskim posljedicama slobodne misli, sve veći dio bogate klase naginje crkvi, a posebno Rimokatoličkoj crkvi, koju svi smatraju najjačim bedemom interesa kapitalista. Očigledna klerikalna reakcija se tako pokazuje kao zapravo posljedica pada vjere među masama. No ipak je istina da savez svećenika i kapitalista, koalicija duhovne i svjetovne moći protiv socijalizma i slobodne misli, daje konzervativnim i reakcionarnim strankama

RIJEČ NAŠIM DRAGIM KOLPORTERIMA

Želimo da svatko od vas i svi shvatite da ste neprestano, svakodnevno, u našim mislima i molitvama. Znamo točno kakva su vaša opća iskustva i spremni smo vam pomoći na svaki mogući način. Tvrtke koje napreduju u radu s pretplatničkim knjigama – u skupim knjigama koje donose veliku zaradu – uvježbavaju svoje nove agente oko tjeđan dana samo o riječima koje treba reći te o tonu i naglasku kako bi ostavili najbolji dojam. Žalimo što je kod nas to nemoguće; ali ni to nije potrebno kao kod „knjižnih agenata.” Naši kolporteri su u djelu „iz ljubavi prema njemu” – iz ljubavi prema Istini – a animacija i naglasak njihovog predstavljanja nisu „stavljani”, već su to spontane izjave njihovih srca. Preko tri stotine sada je aktivno uključeno u ovu blagoslovljenu službu samo u ovoj zemlji, a nitko od njih to ne slijedi kao posao – svi to prepoznaju kao službu Istine, a sebe kao „veleposlanike Boga” njegovoj pravoj djeci.

zastrašujuća sredstva djelovanja i predstavlja najveću prijetnju neposrednoj budućnosti europske civilizacije. To je natjecanje između Crne Internacionale i Crvene Internacionale. S jedne strane su svi oni koji drže da autoritet treba sići odozgo, i koji u Rimokatoličkoj crkvi nalaze najsavršeniji izraz svog ideala, najnefleksibilnijeg čuvara svojih klasnih privilegija; s druge strane su oni koji inzistiraju na tome da autoritet dolazi od naroda i koji se, logikom okolnosti, ne mogu pouzdati ni u što drugo osim u socijaldemokraciju.” – *New York Independent*.

STABILNOST CIONIZMA

Smrt dr. T. Herzla, glavnog vođe „cionističkog” pokreta među Židovima, naizgled je ozbiljan gubitak, sračunat na sprječavanje napretka pokreta za ponovnu uspostavu židovske države u Palestini pod zaštitom ili suverenitetom Turske ili velikih svjetskih sila. Međutim, s drugog stajališta može biti dobro – poučavati zainteresirane da se ne moraju pouzdati u čovjeka nego u Boga. Došlo je vrijeme za ponovno okupljanje vjernih Židova u Palestini, prema Svetom pismu, i neće proći dugo dok im se ne otvore „vrata” prilike. Gospodin je pravi vođa pokreta i on će voditi na svoj način. Razumije se da je dr. Herzl s priličnom naklonošću gledao na ponudu britanske vlade o svemu što Židovi trenutno žele, na mjestu daleko južno od Palestine, u Africi. Nastavak dr. Herzla na čelu pokreta mogao se pokazati neprijateljskim prema interesima božanskog uređenja sa središtem u Palestini. „Evo, ja ću ih skupiti iz svih zemalja u koje sam ih protjerao... Kao što sam donio sve ovo veliko zlo na ovaj narod, tako ću donijeti na njih sve dobro koje sam im obećao” (Jeremija 32:37-42; 31:27-40).

Ali revnost zahtijeva znanje da bi bila učinkovitija. Znanje o temi kolportiranja dolazi iz iskustva, a naše iskustvo obuhvaća godine i rasprostire se diljem svijeta. Stoga nam je i dužnost i zadovoljstvo pomagati dragoj odanoj braći i sestrama uključenima u službu kolportera.

Primjećujemo da neki puni žara i entuzijazma pri ulasku u djelo ubrzo bivaju obeshrabreni zbog neuspjeha, dok drugi, koji počinju bojažljivo i sa strahom, dobro prolaze. Razlog za ove neobične uvjete očito je taj što potonji pažljivije obraćaju pažnju na tiskane upute, dok prvi, previše samopouzđani, ne uspijevaju iskoristiti iskustva drugih koja su im na taj način pružena. Nitko ne bi trebao isprobati „vlastitu metodu” prije nego što je u djelu najmanje tri mjeseca, koristeći jednu od uspješnih metoda predstavljenih u Savjetima kolporterima.

Otkrili smo da neki kolporteri postižu lošije rezultate s većim iskustvom; i naučili smo pripisivati

takvo nazadovanje postupnoj promjeni „metode” na lošiju, često nesvjesno. Svi ovi razlozi navode nas da u nastavku predstavimo četiri najuspješnije metode koje se sada koriste među našim dragim kolporterima. Sve su one slične po tome što su kratke, ne raspravljaju ili čak ne spominju doktrine, niti pokušavaju dokazati ili argumentirati Sveto pismo. Mnogi od dragih prijatelja griješe ne obraćajući pažnju na ovu točku. Pokušati ispričati Božji plan u nekoliko riječi znači pokvariti stvari, a ni vi ni vaši slušatelji nemate vremena za dugu raspravu. Šest svezaka SVANUĆA tretiraju plan pravilnim redosljedom i onoliko kratko koliko se može jasno izraziti, vjerujemo.

Zabilježite zainteresirane i navratite da ih vidite nakon što su imali vremena za čitanje. Tada možete govoriti onoliko koliko su oni pročitali, ali ako ste „mudri kao zmija”, nećete govoriti mnogo dalje od te točke, već ćete probuditi njihovo zanimanje za njihovo čitanje neprestano upućujući njihova pitanja na knjige koje će tada imati.

Kada govorite o cijeni, obično recite: „Samo trideset i pet centi;” u suprotnosti recite da se „knjige o takvim temama obično prodaju za dolar i pol svaka.” Ali kada govorite o cijeni kompleta recite „samo dva i četvrt,” ne spominjući „dolare” ovaj put jer se osobi nesvjesno cijena čini beznačajnijom nego ako se upotrijebi riječ „dolari.”

Četvrta metoda spomenuta u nastavku namijenjena je posebno za korištenje u novom izdanju ovih knjiga koje će imati opći naslov „Studije Svetog pisma” umjesto „MILENIJSKA ZORA.” Neki će setovi biti spremni (za probu od strane kolportera kako bi testirali hoće li novi naziv pomoći u prodaji) oko 1. listopada. Hoće li novo ime kasnije biti napušteno ili će u konačnici zamijeniti MILENIJSKO SVANUĆE ili ne, prepuštamo Gospodnjoj providnosti da odluči.

METODAA

Dobro jutro! Radim malo kršćansko djelo u ovom susjedstvu; mogu li dobiti trenutak vašeg vremena? [Ako se pruži prilika, uđite u kuću.]

Biblijsko i traktatno društvo Allegheny, Pensilvanija, koje predstavljam, pripremila je neke sustavne studije Biblije, koje su bile veliki blagoslov za mnoge Gospodinove ljude, a mi ih nastojimo dati u ruke svima koji će ih cijeliti. Imam primjerak knjige koju bih vam želio pokazati. [Pokažite knjigu, po mogućnosti u svojim rukama.] To je „Priručnik” za istraživače Biblije, pod naslovom „Božanski plan vjekova.”

Ovaj, prvi svezak djela, sadrži šesnaest vrlo zanimljivih studija, sve „hrana u pravo vrijeme” za misleće kršćane. Cilj djela je poučiti tematskom proučavanju Biblije. Svi znaju da se u proučavanju Biblije nalazi mnogo stvari koje je teško razumjeti; ovo

djelo bavi se tim teškim dijelovima. Na primjer [pokazujući na sedmo poglavlje], „Dopuštenje zla.” Svi smo se često čudili i pitali se zašto Bog dopušta zlo, grijeh, bolest, patnju, smrt i te grozne i strašne katastrofe itd., i zašto ih ne spriječi kada ima moć da to učini. Sve je to lijepo objašnjeno i odgovoreno u Svetom pismu, u ovom sedmom poglavlju. To pokazuje zašto je Bog dopuštao grijeh i zlo već šest tisuća godina, od pada naših praroditelja u Edenskom vrtu. Također ukazuje na Božja obećanja o konačnom svrgavanju zla u svoje vrijeme; kada će Sotona biti vezan, a spoznaja Gospodnja ispunit će zemlju kao što vode prekrivaju veliki bezdan.

Šesto poglavlje govori o povratku našeg Gospodina i pokazuje cilj njegova drugog dolaska – njegovo djelo u to vrijeme – da će to biti obnova svega što je izgubljeno u Edenskom vrtu. Kao dokaz za to daje se svjedočanstvo „svih svetih proroka od postanka svijeta.”

[Ne navodim uvijek sljedeći paragraf.]

Petnaesto poglavlje govori o „Danu Jehovinom” – vremenu u kojem živimo, i pokazuje da je sve veći sukob između kapitala i rada jasno predskazan u Svetom pismu i kakav će biti konačni ishod.

Drugo i treće poglavlje o kojima vam moram pričati od velike su pomoći, pogotovo ako imate mlade prijatelje koji su skloni biti skeptični. Jedan daje dokaze, osim Biblije, da postoji premudri Stvoritelj; drugi temeljito odgovara na „višu kritiku” i nevjeru unutarnjim dokazima da je Biblija nadahnutu. Sama ova poglavlja vrijede mnogo puta više od cijene cijelog kompleta knjiga. Kao što je jedan čitatelj dobro rekao: „Ovi priručnici koji pomažu u proučavanju Biblije vrijede više dolara nego što koštaju u centima.”

Imamo šest svezaka ovog djela, lijepo uvezanih u tkaninu, slično ovom prvom svesku koji vam pokazujem, ali u prosjeku ima 500 stranica. Sve ih prodajemo po vrlo niskoj cijeni od 2,25 USD, što je uobičajena cijena jednog sveska o takvoj temi. Naslov drugog sveska je „Vrijeme je blizu”; treći, „Dođi kraljevstvo tvoje”; četvrti, „Dan osvete”; peti, „Pomirenje između Boga i čovjeka”; šesti, „Novo stvorenje.”

Narudžbe primam samo danas, a isporučit ću sljedeći ponedjeljak [ili koji god dan odlučite].

[Ako ovo ne osigurava narudžbu, dajte kratak pregled karte; i uputite ih na apostolovu izjavu (2. Timoteju 2:15), „Proučavaj da se prokušani pokažu pred Bogom, kao radnik koji se ne treba stidjeti, koji ispravno razlaže riječ istine.” Pokažite im iz Karte kako primijeniti i ispravno dijeliti Riječ istine: –]

Ova karta prikazuje prošla Božja djelovanja kako su navedena u Svetom pismu, kao i budući razvoj njegovog plana; i pokazuje nam gdje se nalazimo u struji vremena. Potpuno je objašnjeno u dvanaestom poglavlju.

[Ako se ne može dobiti narudžba za set od šest svezaka, požurite da se barem prvi svezak uzme i pročita – preko milijun i četvrtina njih već je izdano.]

METODA B

Oprostite. Predstavljam Biblijsko i traktatno društvo. Mislio sam da bi vas mogao zanimati „Plan vjekova.” Objasnjava zašto je zlo dopušteno – bolest, ratovi, zločini itd. – nešto što nas sve zanima i o čemu želimo znati više. To pokazuje da je Biblija, kada se ispravno razumije, u savršenom skladu sama sa sobom i s razumom, od Postanka do Otkrivenja. Sada je u optjecaju više od milijun primjeraka ove knjige. Nesektaška je. Knjiga je iznimno zanimljiva i jasno iznosi toliko stvari koje su nas mučile cijeli život. Zaista je prekrasno kako otvara Sveto pismo!

Osim toga, na zadovoljavajući način obrađuje važne teme i pitanja dana, kao što je: Kamo svijet ide, u što teturamo, vjerski i društveno.

Ova karta je u potpunosti objašnjena u knjizi i pokazuje kako „ispravno podijeliti” Sveto pismo, kako bi se postigao savršeni sklad od prvog do posljednjeg. Budi sveobuhvatno zanimanje za Bibliju i razvija poštovanje i ljubav prema Stvoritelju. Svaka prezentacija je obilno potkrijepljena Svetim pismom. Siguran sam da ćete uživati čitajući je. Tisak je velik, poglavlja kratka. Ima dobar papir i 380 stranica. Platneno uvezana knjiga za trideset i pet centi! Razmislite o tome! Takve se knjige obično prodaju za dolar i dvadeset i pet centi.

Ako više volite cijeli set od šest svezaka, cijena je samo dva dvadeset i pet za količinu. Danas samo primam narudžbe; moja isporuka će biti _____ dan. Tada možete platiti. Da vidim – koji su inicijali? Kako se piše prezime? Sada, – da vam donesem kompletan set; šest svezaka za dva dvadeset i pet? Vrlo dobro. Ja vam zahvaljujem, a vi ćete meni zahvaljivati. Želim vam dobar dan.

METODA C

Dobro jutro! Oprostite, molim vas, što vas uznemiravam. Predstavljam Biblijsko i traktatno društvo Allegheny, Pensilvanija, i mislim da će vas zanimati naš rad. Ovo nas Društvo šalje da skrenemo pozornost kršćanskih ljudi na MILENIJSKU ZORU, ili PLAN VJEKOVA. Možda ste čuli za to. Već ih je više od milijun u opticaju, a izuzetno niska cijena od trideset i pet centi po svesku stavlja ga svima na dohvat ruke. Cilj ove knjige je naučiti nas tematski proučavati Bibliju kako bismo je mogli razumjeti. Nema sumnje da ste tijekom proučavanja Biblije primijetili da često dolazite do odlomaka koje ne možete razumjeti. To je moje iskustvo i često sam se osjećao obeshrabenim u pokušaju proučavanja Biblije bez sustava. Međutim, pronašao sam veliki blagoslov pažljivo proučavajući

Bibliju u vezi s ovom knjigom. Autor se bavi stvarima koje nikada prije nisu bile na zadovoljavajući način objašnjene ili shvaćene; na primjer, „DOPUŠTENJE ZLA I NJEGOV ODNOS PREMA BOŽJEM PLANU.” Svi smo se pitali zašto Bog dopušta zlo – bolest, smrt, nesreće, ubojstva, ratove itd. Ova knjiga objašnjava zašto su te stvari dopuštene i čini to s biblijskog stajališta. Knjiga također objašnjava „CILJ POVRATKA NAŠEG GOSPODINA,” „OBNOVA SVIH STVARI” i „SUDNI DAN,” teme za koje smo svi zainteresirani, ali koje vrlo malo njih razumije na svoje zadovoljstvo. U ovom djelu dani su tekstovi iz Svetog pisma, tako da se možete pozivati na njih dok čitate, i svi mogu razumjeti ako žele.

U ovom svesku šesnaest je poglavlja o najzanimljivijim i najvažnijim temama na svijetu; – 380 stranica; lijep papir; velika, jasna slova; SVE ZA TRIDESET I PET CENTA! Postoji šest svezaka djela, svaki u prosjeku ima 500 stranica, svi po cijeni od 2,25 dolara, što je otprilike uobičajena cijena jednog sveska o takvim temama. Danas samo primam narudžbe za isporuku sljedeći _____ dan. Mogu li unijeti vaše ime za set?

[Ako je kupnja odbijena, prijedite na prikaz Karte.]

Ova karta daje nacrt cijelog Božjeg plana, kako je otkriveno u Bibliji, od Postanka do Otkrivenja. Počevši od stvaranja čovjeka, pokazuje nam gdje se nalazimo u struji vremena i progresivne korake koje svatko mora poduzeti kako bi postao poput našeg Gospodina. Ona dovodi Božanski plan u red i čini Bibliju tako jednostavnom da je čak i dijete može razumjeti. [Pripremite knjigu bilješki, s olovkom u ruci.] Narudžbe primam samo danas, a isporučit ću sljedeći _____ dan; knjigu plaćate prilikom isporuke. [Hoće li se ostali svesci dalje spominjati ili ne, ovisi o interesu i okolnostima.]

Svez. II., „Vrijeme je blizu,” govori o načinu DRUGOG DOLASKA našeg Gospodina; također daje potpunu biblijsku kronologiju, što je vrlo važno kako bi nam pomoglo da nešto razumijemo o vremenu u kojem sada živimo. Ima dugo poglavlje o Antikristu.

Svez. III., „Dodi kraljevstvo tvoje,” također obrađuje razne važne teme. Ima jedno dugo poglavlje o Velikoj piramidi u Egiptu, sa sedam ilustracija na cijeloj stranici. To pokazuje da se spominje u Bibliji i da se doista zove „Kamena Biblija.”

Svez. IV., „Dan osvete,” bavi se pitanjima Crkve i svijeta općenito; pokazuje nam značenje svih nevolja i zbrke oko nas, kako je objašnjeno u Bibliji – da su vremena u kojima živimo ispunjenje Riječi Božje. Pokazuje kakav će biti ishod nadolazeće nevolje, a također daje jedini lijek, naveden U SVETOM PISMU! Jedno poglavlje je detaljno objašnjenje velikog proročanstva našeg Gospodina, u dvadeset i četvrtom poglavlju Mateja, i vrijedi više od cijene kompleta knjiga.

Svez. V., „Pomirenje između Boga i čovjeka,” objašnjava sve u vezi s otkupninom – zašto je bila potrebna; kako je to postignuto; odvojena i povezana djela Oca, Sina i Svetoga Duha u vezi s našim spasenjem – s tim da se Sveto pismo bavi ovim zanimljivim temama. Jedno poglavlje o „Neokaljanom” zaslužuje poseban spomen. Pokazuje kako je Isusa rodila žena, a da nije sudjelovao u njezinim grijesima ili slabostima kao pripadnik pale rase.

Svez. VI., „Novo stvorenje,” bavi se svime što se odnosi na život i pobožnost što utječe na Gospodinove posvećene ljude od početka do kraja – crkvene dužnosti, kućne dužnosti, obiteljske dužnosti – sve. Također ima jedno poglavlje o prirodnom stvaranju, pokazujući usklađenost izvještaja iz Postanka s činjenicama prirode.

To je najdivnije djelo koje je ikad objavljeno o ovim temama, a kompletno djelo – ŠEST SVEZAKA – dobivate za samo dva dvadeset i pet, što je uobičajena cijena jednog takvog sveska. Ovih šest svezaka je cijela kršćanska knjižnica u sebi, a sve to za samo 2,25 dolara, plaća se po isporuci. Mogu li preuzeti vašu narudžbu? Ovo je najplemenitija stvar na svijetu i svi želimo imati udjela u tome.

METODA D

Oprostite ako smetam. Smijem li pitati, je li ovo katolička ili protestantska kuća? [Nakon odgovora nastavite.] Onda dobro. Radim malo kršćansko djelo, za koje vjerujem da će vas zanimati.

Kršćani postaju sve više i više svjesni činjenice da veliki val nevjere zapljuskuje kršćanski svijet; ne bogohulni ateizam koji su izrazili Thomas Paine i Robert Ingersoll, već kulturna vrsta zastupljena u učenosti našeg vremena, koja čini opasnost još podmuklijom.

Ne samo da velika učilišta i sjemeništa potkopavaju vjeru bolje obrazovanih, već i udžbenici javne škole, a posebno oni koji se koriste u srednjim školama, na sličan način usađuju nepovjerenje u Sveto pismo, što je kontradikcija njegovih učenja. Za današnjeg diplomca koledža, izjaviti svoju vjeru u nadahnuće Svetog pisma navuklo bi na njega prijezir njegovih drugova – prijezir kojemu bi se malo tko izložio ili ga mogao podnijeti. U najboljem slučaju, nekolicina će tvrditi da vjeruju da su Isus i njegovi apostoli bili iskreni, iako su pogriješili citirajući Stari zavjet kao nadahnut.

Takva vjera u Isusa i njegove apostole nije nikakva vjera; jer ako su današnji „viši kritičari” dovoljno mudri da znaju kada i gdje su naš Gospodin i njegovi apostoli pogriješili u svojim citatima iz Starog zavjeta, onda su ti mudraci našeg vremena naši pravi vodiči – nadahnutiji od Isusa i njegovih apostola.

Naše Društvo, shvaćajući potrebu, nastoji učiniti sve što je u njegovoj moći da zaustavi plimu i podigne Gospodinov „standard za ljude.” Pripremio je šest kompleta studija Svetog pisma (od kojih je ovaj svezak jedan) za Gospodinov narod svih denominacija da ih koristi u pružanju ruke pomoći svim zbuđenim istraživačima s kojima bi, po Božjoj providnosti, mogli doći u kontakt. Oni se isporučuju po goloj cijeni i mogu se dobiti izravno iz skladišta Društva ili od njegovih kolportera, koji postupno pružaju ruke pomoći daleko i blizu. Ove vrijedne „studije” daju se za malo više od dva centa svaka; – njih 16 dobro uvezano u platnenu kutiju, otisnuto u srebru, za 35 centi.

Misao je sljedeća: kao kršćanin ili kršćanka imate djecu ili rođake ili susjede ili prijatelje koji su otvoreni vašem utjecaju – možda doista traže vaš savjet – pitajući se: „Kako znamo da postoji Bog?” ili, „Koje dokaze imamo da je Sveto pismo nadahnuće?” Nije više pametno ova pitanja nazivati glupim, niti pitati: „Jesi li ti nevjernik?”

Koliko god bili sposobni pripremiti odgovore na ova i niz drugih pitanja, možda nećete imati potrebnog vremena i prilike za to. Kako je zgodno onda prići svom ormariću s knjigama, uzeti odgovarajuću studiju o toj temi i reći pitaču: „Sjedni i pročitaj tu kratku studiju, i cijela stvar oko tvog pitanja bit će u potpunosti i na zadovoljavajući način riješena; a ako vam se ikad više pojave nedoumice, dođite i ponovno pročitajte isto.”

Možda ste član Epworth League ili Christian Endeavour Society, ili Baptist Young People's Union, i mogli biste biti pozvani napisati esej o nekoj temi iz Svetog pisma. Kako je zgodno odabrati jednu među ovim brojnim studijama (koje pokrivaju gotovo svaku temu) i u njoj pronaći odgovarajuće citirane retke iz Svetog pisma. Svećenici ih tako koriste kada sastavljaju posebne propovijedi i obraćanja.

Propovjednici koji imaju velike knjižnice koje se dotiču svake zamislive vjerske teme – mnoge sveske koji koštaju 6 do 8 dolara po svesku – možda neće osjećati potrebu za ovim „Studijama Svetog pisma,” ali drugima su one gotovo neophodne. Doista, uz značajku cijene, koja ih čini dostupnima svima – šest svezaka s preko 3000 stranica za 2,25 dolara, što je uobičajena cijena jednog takvog sveska – napisani su na čistom, ali jednostavnom engleskom, dok su „znanstveni radovi” prepuni tehničkih izraza i samo za rijetke.

Pozivamo kršćane svih denominacija da nam se pridruže u našem djelu pružanja ove „ruke pomoći” generaciji koja raste. Jedan prijatelj ili rođak kojemu je pomogla – spašena od sumnje ili nevjere – tisuću puta bi nadoknadio troškove ovih studija.

[Napomena. – Čini se da katolici više vole izraz Sveto pismo nego Biblija.]

„Ujutro sij svoje sjeme, a navečer nemoj počivati ruku svoju. Jer ne znaš hoće li biti uspješno ovo ili ono, ili će oboje biti jednako dobro.” (Prop. 11:6)

ILIJA POUČEN I OHRABREN

– 1. KRALJEVIMA 19:9-18 – 4. RUJNA –

Ključni tekst: – „Ne boj se, jer ja sam s tobom.” – Postanak 26:24.

NA brdu Horeb, brdu Sinaj, nalazi se špilja zvana Mojsijeva špilja, i prema njoj je Ilija očito krenuo, još bolan i obeshrabren, dok je bježao od Izebele. Tu mu se ukazao Gospodin pitajući ga zašto je tu. Njegov odgovor je bio da je bio tamo zbog svoje revnosti za Gospodina, jer je bio obeshrabren time što je istinsko bogoslužje u Izraelu ostavljeno po strani, što je njegov reformatorski rad očito bio neuspjeh i, nakon svih čuda koja je Gospodin učinio kroz njega, ljudi su tražili njegov život. Kao odgovor, Gospodin mu je dao ilustracije različitih načina postizanja rezultata: Prvo je izazvao žestok vjetar da kida planine i lomi stijene, ali Ilija je prepoznao da vjetar nije bio Gospodin, već očitovanje njegove moći. Tada je došao potres koji je uzdrmao temelje planina; ali slično tome potres nije bio Gospodin nego samo dio njegove moći. Zatim je došao požar; ali vatra nije bila Gospodin. Zatim tihi tanani glas, i ovaj glas, kad ga je Ilija čuo, prepoznao je kao Gospodina, te je u poniznosti i strahu pokrio svoje lice.

„NE SILOM NITI SNAGOM, VEĆ DUHOM MOJIM”

Antitipski Ilija, sveci, kako oni gledaju oko sebe i vide svijet općenito u idolopoklonstvu, pa čak i one koji izjavljuju da su Gospodinov narod, a koji su se u velikoj mjeri odrekli obožavanja mode i idolopoklonstva bogatstva i slave, vrlo su skloni osjećati se obeshrabrenima – osjećati se kao Ilija, da su posve sami. Vrlo su skloni zapitati se zašto se Bog čini tako ravnodušnim prema stvari koja ih se toliko tiče. Zašto ne sruši sve Baalove žrtvenike? Zašto ne svrgne Mamona? Zašto svojom vrhovnom moći ne uvede veliko Kraljevstvo pravednosti, koje nas je kao njegov narod naučio da očekujemo? Zašto bismo trebali biti ljubomorniji na Gospodina nego što se čini da je on na svoje ime i cilj? Potrebna nam je pouka kakvu je Ilija dobio, a mi je dobivamo.

Učimo da, iako je Bog mogao govoriti svijetu sa silom i snagom, kao što je predstavljeno vjetrom, potresom i vatrom, ipak sve to ne bi svijetu izrazilo stvarni Gospodinov karakter. Da bi upoznali Gospodina, mora im se dopustiti da čuju tihi tanani glas – glas istine, glas ljubavi, glas mudrosti. Štoviše, vidimo da se Gospodin sprema donijeti na svijet čovječanstva upravo takva iskustva koja bi mogla biti simbolizirana ovim stvarima prikazanim Iliji. Snažni vjetrovi rata bit će pušteni na svijet – štoviše, vrlo je vjerojatno da su već pušteni. Posljedica će biti kidanje i cijepanje zemlje, društva, nacija. Zatim će uslijediti veliki potres, simboličan – revolucija – koji se u Otkrivenju spominje kao tako snažan potres kakav

nikada prije nije bio poznat među ljudima (Otkrivenje 16:18). Bit će to revolucija koja će utjecati na sve vlade svijeta, društveno, politički, financijski i crkveno. Nakon toga će doći vatra – simbolična vatra koja će simbolično proždrijeti zemlju, proždrijeti društvo. „Elementi [društvo] će se rastopiti u žarkoj vrelini, zemlja [društvo] također i djela koja su na njoj izgorjet će.” Takav je simbolički opis dao apostol Petar.

Isti simbol vatre koristi prorok Sefanija i lociran je na kraju ovog doba u riječima: „Stoga čekajte mene”, govori GOSPOD, “do dana kad ustanem na grabež; jer je moja odluka da se sakupe narodi, da mogu sakupiti kraljevstva, da na vas izlijem jarost svoju, baš svu žestinu svoje srdžbe jer će ognjem moje ljubomore biti sva zemlja prožderana.” Već sljedeća rečenica pokazuje nam da je vatra Božje ljubomore simbolična vatra, a drugi nam reci pokazuju da je anarhija ta na koju nam se tako slikovito skreće pozornost; jer to treba biti praćeno vremenom blagoslova kao što Prorok kaže: „Jer ću tada [nakon požara – anarhije] povratiti narodima čist jezik, da svi mogu prizivati ime GOSPODNJE i služiti mu jednodušno” (Sefanija 3:9).

Ovaj „čisti jezik” ili čista poruka Božje Riječi, koju prorok pokazuje kao da slijedi vatru anarhije, tihi je i tanani glas naše lekcije. Ilija je prepoznao da je to Božja sila za donošenje blagoslova i ispunjenje njegovih obećanja Abrahamovom sjemenu, a preko toga svim obiteljima na zemlji u određeno vrijeme. I tako Gospodnji narod danas, kao antitipska Ilijina klasa, uči da će Bog izvršiti svoje veliko djelo kroz tihi tanani glas Istine u određeno vrijeme, i da pravo vrijeme za to neće biti dok ne prođu oluja, potres i vatra. „Kad su sudovi Gospodnji na zemlji, stanovnici svijeta naučit će se pravednosti” (Izaija 26:9).

„SMIRITE SE I ZNAJTE DA SAM JA BOG”

Na ove iste misli skreće nam se pažnja u 46. psalmu, u kojem Gospodin, preko proroka Davida, iznosi sliku vremena nevolje koje pripada danu Gospodnjem u koji smo već ušli – danu nevolje koja će pripremiti svijet za veliki dan blagoslova, Milenijski dan. U ovom psalmu Gospodin predstavlja zemlju koja se miče, gore koje se prenose usred mora, njegove vode huče, njegove se gore tresu itd. Ove stvari prikazuju nemire koji će se dogoditi u društvenim, političkim i vjerskim sistemima svijeta. Gospodnji narod, Ilijina klasa, predstavljena je u Psalmu kao osoba koja se ne boji ovih stvari, jer oni sačinjavaju Gospodnji sveti grad ili sveto Kraljevstvo. Zatim u stihovima od 6 do 10 Gospodin daje tumačenje gora koje se tresu i tope itd., što označava bijes naroda,

anarhiju, nemir u kraljevstvima, topljenje ili raspad društva. Kao rezultat toga bit će velika pustošenja na Zemlji; kao drugi rezultat svi će ratovi prestati do kraja zemlje, a tada (stih 10) dolazi poruka koja će se provoditi kroz Milenijsko doba: „Smirite se i znajte da sam ja Bog; uzvišen ću biti među poganima, uzvišen ću biti na zemlji!”

Ova zapovijed, „Smirite se”, odgovara tihom tananom glasu koji je Ilija čuo – onome što mi kao antitipski Ilija sada čujemo iz Riječi Božje, naime, da neće zemaljskom silom niti zemaljskom moći Gospodin uspostaviti svoju vladavinu, nego da će u nadolazećem vremenu njegov Kralj vladati u Sionu i izvršiti presude na zemlji, nagrađujući pravednike i kažnjavajući zle počinitelje, s rezultatom da će svi doći do spoznaje Gospodina od najmanjeg do najvećeg; da će spoznaja Gospodnja ispuniti svu zemlju kao što vode prekrivaju more; i s daljnjim rezultatom da će Duh Gospodnji biti izliven na svako tijelo, kao što su usta Gospodnja obećala. Ovo je veličanstvena poruka koju prorok objavljuje kao rezultat velike pomirbene žrtve koju je podnio naš Gospodin; njegova izjava je da je Gospodin dao sebe kao otkupninu za sve – „da se posvjedoči u pravo vrijeme” (1. Timoteju 2:6).

Nakon što je Ilija naučio ovu lekciju u pogledu Gospodinove metode donošenja blagoslova, bio je sasvim spreman slijediti božansko vodstvo i vratiti se u zemlju Izrael kako bi se pripremio za (1) vlastiti odlazak; (2) da imenuje Elizeja svojim nasljednikom kao prorokom i da ga uputi u službu; (3) da ocrta promjene koje će uskoro doći u vlade Izraela i Sirije. Dodatno ga je utješila i nedvojbeno iznenadila Gospodinova izjava da još ima 7000 u Izraelu koji nisu priguli koljena pred Baalom niti poljubili kip – što je bio običaj. Slično tome, Gospodin je ohrabrio Ilijinu klasu otkrivanjem božanske Riječi, da će se svi blagoslovi i reformacija svijeta dogoditi u Božje vrijeme i na način koji je odredio – kroz uspostavu Tisućogodišnjeg kraljevstva. Slično je Ilijina klasa shvatila da postoji važno djelo koje tek treba izvršiti u svijetu: da postoje tisuće u nominalnim sistemima koji se ne slažu s pogreškama koje se tamo uče, koji su samo zbunjeni i zaslijepljeni krivim predstavljanjem božanskog karaktera.

ŽETVA I VREMENA POGANA

PITANJE. – Ako se „Vremena pogana” mogu preinačiti kao što je predloženo u sranjskoj KULI, tako da će anarhija uslijediti 1914. AD, umjesto da joj prethodi, ne bi li se slične promjene mogle napraviti u odnosu na sve različite linije proročanskih vremenskih dokaza koji su izloženi u MILENIJSKOM SVANUČU, sv. II. i III?

Odgovor. – U potpunosti ste u zabludi. Ni brojka, ni datum, ni proročanstvo nisu ni u kojem smislu ili stupnju pod utjecajem članka na koji ukazujete. Doista, sklad i jedinstvo cjeline se potpunije pokazuju. Ponovno pročitajte

„BUDI HRABAR”

Ilija se vratio u zemlju Izrael i očito nakon toga više nije obraćao pažnju na Izebelu i njezine prijetnje, već je nastavio s djelom pobuđivanja prave vjere u pravog Boga i poslušnosti njegovom Zakonu. On ne samo da je pozvao Elizeja, kao što ga je Gospodin uputio, već je slijedeći daljnje upute ili duh uputa, ponovno uspostavio ono što se nazivalo „proročkim školama” – okupljanja mladića željnih proučavanja Zakona i uvažavanja božanske volje. Tako vidimo da je buđenje na gori Karmel, kojemu su svjedočili poglavari svih deset izraelskih plemena, urodilo svojim plodom – da je idolopoklonstvo nakon toga bilo u opadanju, da Jezebela i Ahab očito nisu imali moći suprotstaviti se ili uništiti ove proročke škole i, općenito, reformacijsko djelo koje je Ilija vodio. Pretpostavlja se da je nastavio ovo reformacijsko djelo nekih deset ili više godina nakon povratka s planine Sinaj prije nego što ga je odnio vihor.

Ključni tekst lekcije dobro pristaje antitipskom razredu Ilije. Ovi bi trebali shvatiti da je jedno s Gospodinom većina, i ne bi se trebali bojati riječi ni djela čovječanstva sve dok mogu shvatiti da su Gospodnje sluge, surađujući, služeći, aktivni u tom smjeru. Poruka ovima je: „Ne bojte se njihova straha, niti se bojte;” „Neka se ne uznemiruje srce vaše; vjerujte u Boga, vjerujte i u Krista” – Glavu tijela – i pouzdajte se u njegovo vodstvo i nadmoć u skladu s njegovim obećanjem, koje nas uvjerava da će sve surađivati na dobro onima koji ga vole. Zašto bismo se trebali bojati? Čega se trebamo bojati? „Ako je Bog s nama, tko nas može nadvladati?” Istina, čini se da zlotvori ponekad pobjeđuju – stvarno nas pobjeđuju – kao što je, na primjer, židovsko Veliko vijeće nadvladalo našeg Gospodina do njegovog raspeća; ali takvo prevladavanje samo je naizgled protiv nas. U stvarnosti, kao što apostol izjavljuje, to nam donosi daleko veću i vječniju težinu slave. Moramo promatrati stvari s ovog stajališta i radovati se bilo kojoj nevolji koju božanska mudrost smatra prikladnim da dopusti da dođe protiv nas, zabrinuti samo da se naše jedinstvo i odnos s Gospodinom održe.

članak na koji upućujete, „Univerzalna anarhija, itd.” (izdanje od 1. srpnja), i ovo ćete sigurno vidjeti. Ako vam to nije jasno nakon daljnjeg proučavanja, recite nam konkretnu točku vaše poteškoće i mi ćemo nastojati to razjasniti.

Usklađenost proročanskih razdoblja jedan je od najjačih dokaza ispravnosti naše biblijske kronologije. Slažu se zajedno poput zupčanika savršenog stroja. Promjena kronologije čak i od jedne godine uništila bi sav ovaj sklad – tako su točno različiti dokazi spojeni zajedno u paralelama

između židovskog i evanđeoskog doba. To bi utjecalo na završetak Jubilejskih ciklusa, 1335 dana, 2300 dana i Vremena pogana, izbacujući iz pogona sve divne harmonije ovih u „Paralelnim dispencijama.”

Preporučujemo vam novo i pažljivo proučavanje prezentacija SVANUĆA, sv. II. i III., o ovim točkama. Očito sve vremenske značajke Sadašnje Istine stoje ili sve zajedno padaju, i ne vidimo nikakve slabosti ili znakove njihovog pada: naprotiv, sve u cijelom svijetu ih potvrđuje.

I dok je istina da je velika masa Sadašnje Istine u mnogim aspektima potpuno neovisna o našim „vremenima i razdobljima,” oni su ipak toliko povezani da su potonji gotovo neophodni za objašnjenje prvog. Na primjer, bez prepoznavanja da sada živimo u „žetvi” evanđeoskog doba i u paruziji Sina Čovječjeg, kako bismo mogli objasniti naš veliki porast u znanju u pogledu različitih značajki božanskog plana?

Najlakše i najbolje objašnjenje „gozbe” koja se sada prostire pred nama kao Gospodnjim „domaćinstvom vjere” (zapravo jedino razumno) je da Gospodin sada ispunjava svoje obećanje zapisano u Luki 12:37: „Blažene su one sluge koje će gospodar, kad dođe, naći gdje bdiju! Uistinu vam kažem da će se pripasati, a njih posjesti [kao njihov sluga] da jedu, prići i posluživati ih.” Dok se te „nove i stare stvari” predaju od jednog sluge drugome i cijelom kućanstvu, može li itko od nas sumnjati da sam Gospodar dijeli slasna jela koja nas tako osvježavaju?

ILIJA ODNESEN U VIHORU

– 2. KRALJEVIMA 2:1-11 – 11. RUJNA –

Ključni tekst: – „onda ga više nije bilo, jer ga je Bog uzeo.” – Postanak 5:24.

RIJEČI: „Kad se Gospodin spremao uznijeti Iliju,” sugeriraju da je Ilija imao posebno zaštićen život – da nije bio podložan moći njegovih neprijatelja – da je bio potpuno pod božanskom kontrolom. A to vrijedi i za antitipsku klasu Ilije ovog evanđeoskog doba. Bila je to istina, sjećamo se, za veliku Glavu ove klase, Isusa u tijelu. Književnici i farizeji učinili su mnogo pokušaja da ga ubiju prije nego što su uspjeli, ali mu prethodno nisu mogli nauditi jer „još nije došao njegov čas.” Dakle, sa svakim članom njegova tijela u tijelu, svakim članom Ilijine klase – čak ni dlaka s glave im nije mogla pasti bez božanske pažnje i dopuštenja. Oni ne smiju smatrati da je bilo koji od njihovih poslova slučajaj, jer budući da su potpuno posvećeni Gospodinu i potpuno prihvaćeni od njega, svi njihovi poslovi, veliki i mali, pod božanskim su nadzorom – njihovo zdravlje ili bolest, njihova prava ili privilegije, njihove radosti ili tuge.

Mi ovime ne želimo da se podrazumijeva fatalizam, već radije božanski nadzor. Ako su iskušenja, stege i ispravci, bilo zbog siromaštva, tuge ili lošeg zdravlja, potrebni za njihovo ispravljanje, oni će ih sigurno imati; a neki ili svi od ovih mogu dolaziti do njih iako ne kao

I ako je to tako, to je dokaz da smo u „žetvi” ili kraju ovog doba jednako sigurno kao što su slični blagoslovi obilježili „žetvu” židovskog doba. A vremena kada su ovi blagoslovi stigli do nas potvrđuju proročanska svjedočanstva o tome kada je žetva počela (listopad 1874.) i kada će završiti (listopad 1914.), razdoblje od 40 godina, baš kao što je bila židovska žetva. Za razliku od pogreške, ove stvari podnose istragu i što je istraga temeljitija, vjerujemo da će rezultati biti zadovoljavajući za one koji su ispravnog stava srca – za one koji ne žele prigovarati, već upoznati um Gospodinov. „Pravim Izraelcima” sada je „dano znati” ove stvari koje su još uvijek misterije za svijet. Samo „čista srca,” potpuno iskreni, poštenu, u poziciji su imati „uho da čuju” ovo „kucanje” Nebeskoga (Otkrivenje 3:20); samo oni koji imaju otvorene oči svoga razuma mogu raspoznati prisutnost našeg Kralja; samo oni koji gladuju i žedaju za Istinom mogu ispravno uživati u novim i starim stvarima, koje su sada tako izdašno pružene. Ove su povlastice sada ograničene na „krotke i ponizne srcem,” i ovi se uvjeti moraju održavati ili će se u protivnom ovaj poseban sluh, vid i okus izgubiti. Takav gubitak u Svetom pismu nazvan je „vanjskom tamom” – tamom i zbrkom u kojoj sada vidimo cijeli svijet; ali od koje će, hvala Bogu, biti spasa „jutrom” – kada Sunce Pravde bude jasno zasjalo, pretvarajući vanjsku tamu u vanjsko svjetlo. Ali za takve je, u međuvremenu, nužan veliki „potres” i „užas velike tame” i nevolja.

kazne, već kao lekcije iskustva potrebne za njihov razvoj za mjesta u Kraljevstvu ili za njihovu korisnost u Gospodinovoj službi u sadašnje vrijeme – kao što je bio slučaj s našim Gospodinom. Oni koji pripadaju Ilijinoj klasi, potpuno posvećeni Gospodinu, bit će sretni što imaju ovaj božanski nadzor nad svojim poslovima i radovat će se tome. To, međutim, ne bi značilo da oni ne smiju i ne bi trebali činiti sve što bi im se svidjelo kao mudro i razumno za održavanje svog zdravlja ili njegov oporavak, za zadovoljenje svoje gladi ili žeđi, ili za poboljšanje njihovih materijalnih interesa. Ali dok koriste ono što se njima može činiti razumnim sredstvima, oni će smatrati da je i ovo sve u rukama Gospodina, i, ako uspiju, da su njegova opskrba, koju treba prihvatiti sa zahvalnošću; dok će, ako ne uspiju, biti voljni prihvatiti rezultate bez mrmljanja – s punom sigurnošću vjere da je Bog u stanju učiniti da sve stvari rade zajedno za njihovo dobro.

U ŠKOLAMA PROROKA

Ilija i Elizej bili su u Gilgalu, jednom od gradova u kojem se nalazila „škola proroka,” gdje su pobožni mladići tražili pouku glede božanskog zakona pod

nadzorom onih koji su bili priznati kao proroci, i s ciljem postali doktori ili tumači Božjeg zakona u raznim gradovima u kojima su živjeli. Ilija i Elizej su bili na ovom mjestu neko vrijeme, a sada je Ilija predložio putovanje, sugerirajući da Elizej ne ide s njim. Potonji, međutim, nije htio napustiti starijeg proroka, kojeg je proglasio svojim gospodarom, i prema kojem je obavljao dužnosti tjelesnog sluge. Tako su zajedno otišli u Betel, u kojem se nalazila još jedna „škola proroka.” Nije nam rečeno koliko je dugo trajao boravak u Betelu, niti što su proroci radili ili govorili u školi, ali znamo da su učenici, poznati kao proročki sinovi, nasamo došli Elizeju i povjerljivim šaptom pitali ga je li bio svjestan da će mu Gospodin uzeti njegova gospodara Iliju.

Elizejev je odgovor bio da on to zna, ali nije želio razgovarati o tome. Očito je bio ispunjen tugom pri pomisli na gubitak koji je trebao pretrpjeti, jer sve ukazuje na to da je tijekom deset godina ili više koliko je bio Ilijin sluga i suradnik u proročkoj službi, nastala duboka osobna privrženost između dvojice muškaraca, koji su u nekim aspektima bili vrlo različiti. Ponovno je Ilija predložio da Elizej ostane dok on ne ode u grad Jerihon; ali opet, uz snažne glasove svoje ozbiljnosti, Elizej je odbio napustiti svog gospodara. Kad su stigli u Jerihon, Elizej je doživio slično iskustvo, proročki sinovi su ga ponovno pitali je li čuo za Gospodinovu namjeru da preuzme proroka, a on je ponovno odbio razgovarati o tome. Po treći put mu je Ilija predložio da se zadrži dok će on ići dalje pod Gospodinovim vodstvom, ne do grada nego do rijeke Jordan, ali Elizej nije odugovlačio i oni su otišli dalje.

Ovi posjeti školama proroka prije nego što je Ilija bio odveden bez sumnje su imali blagotvoran učinak na ove istraživače Božje Riječi, koji su dobro poznavali ostarjelog proroka i njegovu odanost Bogu i Božjoj sili koja se očitovala kroz njega. Ovaj posljednji posjet će im se utisnuti u misli i otići će s njima u razne gradove Izraela u dogledno vrijeme. U međuvremenu, otkrivenje koje im je bilo dato, da Bog namjerava Iliju odvesti vihorom, pripremit će ih za ovo konačno čudo i potvrdu da je on sluga Svemogućeg. Očito su proroci ove posljednje škole, njih pedeset, dok su se skromno suzdržavali od slijeđenja Ilije i Elizeja, ipak bili duboko zainteresirani za događaj za koji su znali da će se uskoro dogoditi. Otišli su do istaknute točke blizu Jerihona, visoko iznad rijeke Jordan i s pogledom na nju, i tamo svjedočili onome što se dogodilo. U daljini su ugledali Iliju kako skida svoj plašt i smota ga u obliku toljage, i time udari po vodama rijeke Jordan, podijelivši ih tako da su njih dvojica prešla preko kao što su Izraelci prije učinili čudom koje je Gospodin kroz Jošuu na gotovo istoj točki. Proroci su išli dalje, uz strmu padinu s onu stranu Jordana – vrlo moguće brdo Nebo, gdje je Mojsije umro (Ponovljeni zakon 32:49,50).

PREDSLIKA REŠETANJA U ŽETVI

Bilo je dosta nagađanja u vezi s ovim izvještajem o tri puta i mjestima na kojima je Ilija pozvao Elizeja da se rastane s njim: da je Ilija bio preskroman da želi mnogo svjedoka konačnog očitovanja Božje naklonosti prema njemu, ili da je želio poštedjeti Elizeja tuge kasnijeg rastanka; ali ti prijedlozi nam nisu zadovoljavajući. Po našem mišljenju to je bila značajka tipa čiji se antitip mora očekivati u ovom sadašnjem vremenu. Kao što je Ilija predstavljao posvećene koji će kao pobjednici sačinjavati tijelo Kristovo i postati sudionici s našim Gospodinom u slavi Kraljevstva u prvom uskrsnuću, tako bi očito Elizej predstavljao posvećenu klasu ovog vremena, u nekim aspektima inferiornu. Oni će imati poznanstvo s klasom Ilije, služiti će im na različite načine, ali ipak neće biti poistovjeđeni s njima kao članovi iste družine posvećene smrti.

U skladu s ovom ilustracijom ili tipom, očekujemo da će, kako se sadašnje doba bliži kraju i Ilijin razred u potpunosti nestane, doći do raznih prosijavanja ili testiranja ove klase nižeg posvećenja kako bi ih se odvojilo od društva i zajedništva od razreda Ilije. Tko god bude otpao u ovom prosijavanju, prestat će pripadati klasi Elizeja. Oni koji izdrže prosijavanja i testiranja tako će zadržati svoj položaj u klasi Elizeja, a neki će tako nastaviti prema tipu sve do samog kraja Elizejeva iskustva, i tada će kao posljedicu ove vjernosti primiti veliki blagoslov – dvostruki dio Ilijinog duha.

Dok su dva proroka išla dalje, Ilija reče Elizeju: „Zatraži što ću ti dati, jer uskoro odlazim od tebe.” Elizejev zahtjev za dvostrukim udjelom Ilijinog duha ne treba shvatiti kao dvostruko veću Božju moć koju je Ilija posjedovao, jer bi to činilo Elizeja prorokom dvostruke moći od Ilije. Osim toga, kako bi nerazuman bio njegov zahtjev – da Ilija daje više nego što on sam posjeduje. Stoga ga moramo razumjeti da znači da ako bi Ilijin duh ili moć na bilo koji način ostali s bilo kojim prorocima na zemlji koji bi predstavljali Gospodina, da je Elizej želio da ima dvostruko više od bilo kojeg drugog – ne sebično, možemo pretpostaviti, nego da je cijenio Ilijin stav i položaj kao Božjeg sluge, te je želio da, koliko god je to moguće, može pristupiti sličnom djelu službe. Njegov je zahtjev odobren uvjetno, ali mu je rečeno da će to ovisiti o njegovoj vlastitoj budnosti.

Pouka koju izvlačimo iz ovog Elizejevog zahtjeva i uvjeta za njegovu ispunjenje jest da će posvećena klasa koju on predstavlja na kraju ovog doba morati biti na oprezu ako želi uočiti odlazak Ilijine klase, i da će samo u onoj mjeri u kojoj razaznaju završetak Ilijine klase i njezin prelazak u slavu postati primatelji razmjerno velike mjere duha i revnosti Ilijine klase. Iz Svetoga pisma dobivamo misao da će nakon što Ilijin razred bude dovršen, ispitan, dokazan i proslavljen, još

uvijek preostati razdoblje prije potpunog kraja „sadašnjeg zlog svijeta” ili dispencije – prije pune inauguracije Milenijske slave. Tijekom tog razdoblja klasa za koju vjerujemo da ju je Elizej predstavljao – naime, posvećena klasa, ali kojoj je u određenoj mjeri nedostajao puni duh predanosti koji je iskazivala Ilijina klasa – bit će oživljena i energizirana promjenom razdoblja i dokazima ispunjenja božanskog plana, tako da će nakon toga biti praktički jednako predani i samopožrtvovalni i revni u svakom pogledu kao što je bila klasa Ilije.

Čini se da Elizejevo primanje moći od Ilije na odlasku u velikoj mjeri odgovara tome da su „lude djevice” dobile svoje ulje i mogle urediti svoje svjetiljke nakon što su „mudre djevice” ušle na svadbu i vrata su bila zatvorena. Kao što lude djevice nisu bile zle nego dobre – „djevice” – tako Elizej nije bio zao čovjek nego dobar čovjek i prorok: kao što je ludim djevicama nedostajalo nešto što su posjedovale mudre djevice, tako je Elizeju nedostajalo nešto od onoga što je Ilija posjedovao, i taj nedostatak, koji je bio opskrbljen ludim djevicama u ulju, predstavljen je u Elizejevom slučaju u plaštu i blagoslovu.

Kao što usporedba o djevicama ne pokazuje što se dogodilo ludim djevicama osim da nisu uspjele ući na svadbu jer su vrata bila zatvorena, tako Elizejeva slika samo pokazuje da Elizej nije pratio Iliju, nego nakon što je primio njegov blagoslov i moć nastavio je neko vrijeme s djelom koje je Ilija radio. Dakle, naša je misao da će tijekom velikog vremena nevolje postojati posvećena klasa koja nije imala dovoljno revnosti u samožrtvovanju da bi ih Gospodin ubrojio u članove Ilijine klase ili Kristova tijela, koja će unatoč tome doživjeti veliko vrijeme osvježenja i postati potpuno posvećena nakon što shvati da je Crkva proslavljena – nakon što počnu također vidjeti ispunjenje raznih tekstova Svetog Pisma u vezi s Babilonom. Ova klasa, za koju razumijemo da je predstavljena u Svetom pismu kao „veliko mnoštvo,” čiji broj nitko ne zna, koji peru svoje haljine i ubijeljuju ih u krvi Jaganjčevoj, i na kraju dolaze do stanja duha, iako neće biti od kraljevskog svećenstva na prijestolju (Otkrivenje 7:9-17) – oni su predstavljeni kako priznaju da je malo stado, klasa Nevjeste, klasa Ilije, prešlo s onu stranu zastora i prikazani su da se raduju u skladu s tim, govoreći: „Veselimo se i radujmo i dajmo mu čast! Jer je došla svadba Jaganjčeva i žena se njegova pripremila!” Ova klasa zauzvrat, iako nije dostojna biti Nevjesta, žena, pozvana je sudjelovati u velikoj svadbenoj gozbi koja će se održati ubrzo nakon proslavljenja Crkve (Otkrivenje 19:7-9).

ELIZEJ, AKO JE TIP, DVOSTRUK

Ovdje bismo mogli primijetiti da iako tretiramo Elizeja kao dio tipa kao i Iliju, ipak ne postoji ništa u

Svetom pismu što jasno ukazuje da je to slučaj – to je puki zaključak. U Ilijinom slučaju, kao što smo već istaknuli u prethodnoj lekciji, nema sumnje; izvan svake neizvjesnosti, Ilija je bio tip izabrane Crkve u tijelu. Ali ako je Elizej bio tip, vjerujemo da ga s pravom smatramo tipom dviju klasa. Prvo, od već predložene klase, koji su s Ilijinom klasom i koji održavaju odnos do kraja Ilijinog razdoblja i koji tada postaju dionici njegova duha. Čini se da se ovaj tip proteže sve do Elizejeva ponovnog prelaska Jordana, udarivši ga Ilijinim plaštem. Ako se prijelaz preko Jordana u zemlju Kanaan shvati kao simbol smrti, tada bi se slika trebala čitati kao da ukazuje da će ovo „veliko mnoštvo” sve proći kroz smrt, što je upravo ono što Sveto pismo na drugim mjestima jasno pokazuje – da da bi uopće bili na duhovnoj razini postojanja bit će potrebno da „svi umru kao ljudi.”

U ovom pogledu na stvar pretpostavljamo da će Elizej, nakon prelaska Jordana i ulaska u Kanaan, predstavljati drugu, drugačiju klasu, naime, zemaljsku fazu Kraljevstva – Abrahama, Izaka i Jakova i sve proroke, početak restitucijske klase. Elizejevo djelo nakon prelaska Jordana bilo je restitucijsko djelo u mnogim pogledima, a u ovome bi dobro odgovaralo onome što možemo očekivati od zemaljske faze Kraljevstva nakon njegove uspostave – nakon vremena velike nevolje. Ali ponovno podsjećamo čitatelja da predodžbeni karakter Elizeja nije neupitan, budući da to nigdje nije potvrđeno u Svetom pismu, nego mi samo zaključujemo zbog njegove povezanosti s Ilijom.

OGNJENA KOČIJA I OGNJENI KONJI

Zapis je da su Ilija i Elizej bili razdvojeni vatrenim kolima, ali da Iliju nisu ona odnijela, nego vihor u nebo (margina). Iz ovoga bismo mogli izvući drugačije zaključke, ali osjećamo se sigurnije pridržavati se riječi teksta. Vatrena kola i konji za koje zaključujemo da su dio simbola, i neće nas nimalo iznenaditi što će pronaći ispunjenje u teškim progonima koji će doći na posljednje članove Ilijine klase – progonima do smrti, moguće. Ako je ovo ispravno tumačenje tipa, Elizejevo viđenje Ilijinog odlaska imalo bi poseban značaj. Čini se da to označava blisko osobno prijateljstvo i lojalnost između njih do same bliskosti, i da bi učinak ovih vatrenih kušnji bio da potakne one koji su prije bili manje energični u izvršavanju svojeg posvećenja.

Vihor u tipu trebao bi se tumačiti, u skladu s općom upotrebom u Svetom pismu, da označava žestoke nevolje – nevolju, također, koja bi uzburkala nebesa ili crkvene vlasti kao što bi potres predstavljao poremećaje društvenih uvjeta. Tako čitano prije ispunjenja, tip kao da implicira da će se kraj Ilijine klase dogoditi usred velikih crkvenih nemira, popraćenih vatrenim kušnjama – tako da mislimo da će

vjerojatno promjena doći do posljednjih članova izabranog „tijela.“

„NIJE BILO, JER GA JE BOG UZEO“

Naš ključni tekst odnosi se na Henoka, ali ga Odbor za lekcije nije neprikladno primijenio na Iliju, jer ono što je vrijedilo za jednog očito je vrijedilo i za drugog. Henok, vjerni prorok iz davnine, čije je jedino zabilježeno proročanstvo njegova najava drugog dolaska Gospodina da izvrši pravdu na zemlji i uvjeri protivnike (Juda 14,15), iznenada je nestao među ljudima, a nadahnuti zapis je da nije pronađen jer ga je Bog uzeo; a tako je i Ilija, nakon što je izvršio svoju misiju, nestao među ljudima jer ga je Bog uzeo. Istina, proročki sinovi su kasnije sugerirali Elizeju da bi ga možda Duh Gospodnji, koji ga je uzeo, spustio na neki drugi dio svijeta, ali nema ničega što bi potvrdilo takvu pretpostavku. „Nije pronađen, jer ga je Bog uzeo.“

Postavlja se pitanje, kamo je Bog odveo ova dva stara proroka? A odgovora na pitanje nema. Istina, u Ilijinom slučaju rečeno je da ga je vihor odnio na nebo, ali riječ nebo ovdje se koristi da predstavlja nebesa, okolni zrak, i nema nikakve reference na nebo koje je Božje prebivalište. Da niti jedan od ovih proroka nije otišao na potonje mjesto, imamo najbolji dokaz u riječima našeg Gospodina: „Nitko nije uzašao na nebo osim onoga koji je sišao s neba, naime Sina čovječjeg“ (Ivan 3:13).

Možemo samo nagađati u pogledu ova dva proroka, a naše je nagađanje da oni nisu samo odvedeni kako bi njihov nestanak sa zemlje bio predlika, već da ih je moguće Gospodin odveo u neko drugo prikladno prebivalište, možda neki drugi svijet, da bi ih u dogledno vrijeme mogao vratiti na Zemlju i možda time utisnuti u čovječanstvo neke lekcije koje se inače ne bi mogle tako snažno poučavati. Na primjer, on bi time mogao dati lekciju o svojoj bogatoj sposobnosti da ispuni bilo koje obećanje koje je ikada dao čovječanstvu. Ne mislimo, međutim, da se Ilija ikada još vratio na ovu zemlju – ne mislimo da je bio prisutan na Brdu preobraženja s Gospodinom i apostolima kao što je već pokazano; prihvaćamo Gospodinovo svjedočanstvo u pogledu spektakla na gori – da je to bila samo vizija (Vidi naše izdanje od 1. travnja 1904.).

„SMRT JE PREŠLA NA SVE LJUDE“

Neki bi mogli biti skloni tvrditi da su Henok i Ilija morali umrijeti, jer je smrtna kazna bila protiv njih kao i protiv svih ostalih članova naše rase, i zato što

Apostol ponavlja ovu kaznu, govoreći: „Neposlušnošću jednog čovjeka grijeh je ušao u svijet i smrt po grijehu, i tako je smrt prešla na sve jer svi su grešnici“ (Rimljanima 5:12). Odgovaramo da ništa po našem mišljenju, po našem sudu, nije u suprotnosti s ovim apostolovim mišljenjem. Smrtna kazna izrečena protiv Henoka i protiv Ilije kao i protiv ostatka Adamove djece, i gdje god da su oni, još uvijek moraju biti pod tom smrtnom kaznom; oni ne mogu biti oslobođeni od nje do potpunog završetka antitipskog dana pomirenja – koji će se zatvoriti sinkrono s ovim evanđeoskim dobom, koje je njegov antitip. Gdje god bila ova dva časna proroka nisu usavršeni jer, kao što apostol ističe (Hebrejima 11:38,40), Bog je osigurao za nas – evanđeosku Crkvu, tijelo Kristovo – nešto bolje nego što je osigurao za bilo kojeg drevnog dostojnika, i oni bez nas neće biti savršeni. Stoga smo uvjereni da Henok i Ilija, ma gdje bili, još nisu savršeni – još nisu pobjegli iz ropstva raspadljivosti. Oni su još uvijek pod smrtnom kaznom i bit će sve dok to „prokletstvo“ ne bude skinuto u osvit novog razdoblja.

S božanskog stajališta mrtav je svatko tko je ili pod kaznom ili čiji je život u bilo kojoj mjeri narušen kao posljedica prokletstva. Cijeli svijet u ovom smislu riječi je mrtav, a o Henoku ili Iliji se može misliti ili govoriti kao o živima samo sa stajališta vjere, čak i kada govorimo o sebi koje je Gospodin prihvatio kao članove tijela Kristova i koji smo prešli iz smrti u život – naime, vjerom, nadom. Kao što govorimo o sebi i jedni o drugima kao o živima prema Bogu kroz vjeru u Krista, tako možemo govoriti o Henoku i Iliji kao o živima kroz zasluge velike žrtve na Kalvariji, u kojoj će stvarno sudjelovati u određeno vrijeme, postajući stvarno živi i biti učinjeni savršenima.

„PROMIJENJENI U TRENUTKU, U TREPTAJU OKA“

Što se tiče promjene Crkve, Ilijine klase u tijelu – prethodnika ili preteče dakle pomazanog tijela u Duhu – Sveto pismo jasno pokazuje da je promjena ovih članova u ovo vrijeme nešto što svijet neće prepoznati. Kao što Sveto pismo izjavljuje, iako smo sinovi Božji, sinovi Svevišnjega, ipak moramo umrijeti poput ljudi – moramo sići poput velikog kneza, Isusa, u smrt, i moramo biti podignuti u novost života, u duhovnim uvjetima, božanskoj prirodi. Apostol nas uvjerava da oni koji žive na kraju ovog doba, tijekom paruzije Sina Čovječjeg, neće trebati spavati – čekati u stanju smrti – jer će trenutak njihove smrti biti trenutak njihove promjene u slavu, čast i besmrtnost, božansku prirodu.

OPRAVDANI I POZVANI

PITANJE. – Može li itko biti opravdan, a opet ne biti pozvan? Ili se zovu svi opravdani?

Odgovor. – Moguće je da netko bude opravdan, a ipak ne bude pozvan. Ne pozivaju se sve opravdane osobe.

Abraham i drugi iz prošlosti bili su „opravdani vjerom,” ali živjeli su prije nego što je dana otkupnina, prije nego što je Kapetan bio usavršen, prije nego što je „poziv” evanđeoskog doba započeo, prije nego što je otvoren novi i živi put (ili novi način života); ti veliki drevni dostojnici nisu bili pozvani da budu članovi klase Nevjeste.

„Opravdanje vjerom” kroz ovo evanđeosko doba samo je prvi korak na putevima Gospodnjim, sada otvorenim svakome tko ima uho da čuje. Drugi korak je posvećenje, potpuno predanje svega Gospodinu. Sa sigurnošću možemo zaključiti da su svi koji su učinili prvi korak bili dobrodošli učiniti i drugi, te da bi se to činilo „razumnom službom” za sve iskrene koji ispravno cijene Božje milosrđe u opraštanju njihovih grijeha. Oni koji nisu bili pod takvim utjecajem obično su smatrali da im je vjera postala hladna i beživotna kao i njihova ljubav, pa su tako izgubivši svoju vjeru ponovno bili bez opravdanja – dio neopravdanog svijeta.

Tko god je od opravdanih bio pravog duha i posvetio sve svoje tijekom razdoblja poziva, bio je od „pozvanih” koje spominje Apostol i potiče ih da svoj poziv i izbor osiguraju poslušnošću svom savezu. Ova ista klasa sada, od kraja „poziva,” nije tako pozvana, već je u stavu čekanja. Znajući iz Svetoga pisma da je „mnogo zvanih, ali malo odabranih,” čekaju priliku da zauzmu mjesta među „pozvanima” kao zamjene za one koji nisu smatrani dostojnima.

Ne bi bilo nerazumno pretpostaviti da postoje stotine upravo u takvom stanju čekanja, iako današnje propovijedanje nije baš naklonjeno ni opravdanju ni posvećenju: opravdanje kroz vjeru u Isusovu otkupnu žrtvu, jedinu te vrste, malo se razumije ili poučava.

S druge strane, postoje nesumnjivo tisuće u svim denominacijama Kršćanstva koji su poduzeli oba koraka (opravdanje i posvećenje), koji su preopterećeni brigama ovoga života i čija razdoblja mogućnosti postupno istječu ostavljajući mjesta za one koji traže i mole i gladuju ući u naklonost „pozvane” klase. Nemamo nikakvih jasnih načina da saznamo tko je tako prihvaćen kao zamjena, ali smatramo da je razumno razmotriti tri uvjeta kao pokazatelje takvog prihvaćanja: (1) Rast u plodovima duha. (2) Djelatnost u služanju Istini prema mjeri talenata i mogućnosti. (3) Sposobnost shvaćanja istaknutih obilježja Istine s priličnom jasnoćom.

Postavlja se pitanje: što je s opravdanim vjernicima koji su se posvetili i koji možda nikada neće naći priliku kao zamjene? Skloni smo smatrati da ih je malo – da će Gospodin razmjerno nekolicini dati sluha, osim ako postoji mogućnost za njih. Međutim, ako bilo tko od spomenute klase propusti priliku postati zamjena, bili bismo sigurni da će božanska ljubav i briga biti nad njima jednako sigurno, i da će, izgube li mjesto u izabranoj Crkvi bez njihove krivnje, njima biti dana neka dobra porcija koja bi ih mnogo više nego nagradila i zadovoljila.

